

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

4 DÉCEMBRE 1951.

PROPOSITION DE LOI

portant revision de la législation sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS.

Notre proposition a pour objectif de mettre fin à une injustice dont sont frappées les victimes civiles de la guerre 1914-1918.

Notre législation relative aux victimes des deux dernières guerres comprend :

a) les lois des 26 août 1947 et 10 août 1948, coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948 et intitulées « Loi sur les Pensions de Réparation ». En bénéficient : les victimes militaires et assimilées ainsi que leurs ayants droit;

b) les lois des 10 juin 1919 et 25 juillet 1921, coordonnées par l'arrêté royal du 19 août 1921, connues sous le titre de « Loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre. Ces dispositions s'appliquent uniquement aux victimes civiles de la guerre 1914-1918. Néanmoins, les victimes civiles de la guerre 1940-1945 ont obtenu réparation de leurs dommages physiques, en vertu des mêmes dispositions. Pour cette dernière catégorie, le Parlement est saisi, à l'heure actuelle, d'un projet de loi qui tend à instituer leur statut (Document n° 411, Session 1950-1951). Ce document est intitulé « Projet de loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit ».

L'injustice que nous voulons faire disparaître apparaît pleinement si nous considérons le sort qui est fait aux bénéficiaires des dispositions rappelées ci-dessus, dans le domaine des impôts sur les revenus ou dans celui de l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

En matière d'impôts sur les revenus, les pensions, allo-

4 DECEMBER 1951.

WETSVOORSTEL

tot herziening van de wetgeving op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Ons voorstel heeft ten doel een einde te maken aan een onrecht waaronder de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 te lijden hebben.

Onze wetgeving betreffende de slachtoffers van de laatste twee oorlogen omvat :

a) de wetten van 26 Augustus 1947 en 10 Augustus 1948, samengeordend bij Koninklijk besluit van 5 Oktober 1948 onder de titel « Wet op de vergoedingspensioenen ». Komen er voor in aanmerking : de militaire en gelijkgestelde slachtoffers, alsmede hun rechthebbenden;

b) de wetten van 10 Juni 1919 en 25 Juli 1921, samengeordend bij Koninklijk besluit van 19 Augustus 1921 en bekend onder de benaming « Wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers ». Bedoelde bepalingen zijn slechts toepasselijk op de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918. Nochtans hebben de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 de vergoeding van hun lichamelijke schade verkregen op grond van dezelfde bepalingen. Voor laatstbedoelde categorie is thans een wetsontwerp tot regeling van hun statuut bij het Parlement aanhangig (Stuk n° 411, Zittingsjaar 1950-1951). De titel van bedoeld stuk luidt : « Wetsontwerp betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden ».

Het onrecht waaraan wij een einde willen maken, valt nog meer op, wanneer wij zien welk lot beschoren is aan degenen die in aanmerking komen voor hogervermelde bepalingen in zake inkomstenbelasting of verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood.

In zake inkomstenbelasting zijn de vergoedingspensioe-

cations et indemnités de réparation sont immunisées sans qu'il soit fait de distinction entre victimes militaires et victimes civiles. Cela nous paraît éminemment équitable. En effet, le déporté civil qui, au cours de la première guerre mondiale, a préféré endurer les tortures et les pires privations plutôt que de travailler pour l'ennemi, a droit à notre reconnaissance sans réserve : il a accompli son devoir patriotique au même titre, sinon de la même manière, que le combattant. S'ils sont morts pour le Pays, l'un dans un camp de déportation, l'autre sur le champ de bataille, ils méritent sans distinction notre considération et leurs veuves sont dignes, dans une commune mesure, de notre sympathie agissante.

Il n'en est, malheureusement, pas de même en matière d'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré. Dans ce domaine, au contraire, seules sont immunisées les pensions, allocations et indemnités d'invalidité accordées aux victimes militaires et à leurs ayants droit.

En matière d'impôts sur les revenus, le législateur a agi patriotiquement en mettant sur le même pied victimes civiles et victimes militaires. Il a eu raison aussi de prévoir expressément en faveur des victimes militaires le droit au cumul des pensions de réparation et de vieillesse. Mais, selon nous, il n'est pas équitable de refuser ce droit aux victimes civiles.

Que les déportés, les ayants droit de fusillés et de déportés n'aient pas droit à toute notre reconnaissance pour le sacrifice consenti au profit de la Nation, au même titre que les victimes militaires et que les ayants droit des victimes militaires, cela est absolument inconcevable !

Pareillement, nous estimons qu'aussi bien que les résistants armés, les résistants civils ou les réfractaires ont délibérément risqué leur vie, ainsi que les prisonniers politiques et les résistants par la presse clandestine — qui s'attachaient systématiquement à désorganiser la machine de guerre allemande.

L'égalité devant le danger postule l'égalité devant les lois, qu'il s'agisse de celles relatives aux impôts sur les revenus ou de celles portant sur les pensions de retraite.

Chez les uns comme chez les autres, la pension, allocation ou indemnité d'invalidité ou d'ayant droit constitue une équitable réparation non seulement d'un dommage physique mais aussi d'un dommage moral.

Dans le but de mettre fin à l'injuste distinction que nous dénonçons plus haut, nous avons déjà pris l'initiative de déposer un amendement au projet de loi n° 411 qui a trait, rappelons-le, aux victimes civiles de la guerre 1940-1945.

Pour faire œuvre complète, nous proposons d'inclure dans la loi sur les réparations aux victimes civiles de la première guerre mondiale, une disposition analogue à celle que nous trouvons dans nos lois sur les pensions de réparation au titre militaire, disposition qui porterait immunisation des « revenus provenant d'une pension, allocation ou indemnité à titre de victime civile ou ayant droit de victime civile de la guerre 1914-1918 » — dans le domaine de l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

Nous nous permettons de penser qu'en adoptant notre proposition, le Parlement ferait œuvre de saine justice.

nen, de hersteltoelagen en -vergoedingen vrijgesteld, zonder dat er onderscheid gemaakt wordt tussen militaire en burgerlijke slachtoffers. Dit lijkt ons ten volle billijk. Inderdaad, de burgerlijke weggevoerde die, tijdens de eerste wereldoorlog, verkoos de folteringen en de zwaarste ontberingen te verduren dan voor de vijand te arbeiden, heeft recht op onze erkentelijkheid : hij heeft zijn vaderlandse plicht in dezelfde mate vervuld, zoniet op dezelfde wijze, als de strijder. Indien zij voor het Land, de ene in een kamp voor weggevoerden, de andere op het slagveld, gestorven zijn, dan verdienen zij zonder onderscheid onze achting, en hun weduwen zijn evenzeer onze werkdadige genegenheid waard.

Dit is ongelukkig niet het geval in zake verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood. In deze sector, integendeel, worden alleen vrijgesteld de invaliditeitspensioenen, de invaliditeitstoelagen en -vergoedingen welke aan militaire slachtoffers of aan hun rechthebbenden worden toegekend.

In zake inkomstenbelasting heeft de wetgever zich vaderlandslievend gedragen door de burgerlijke en militaire slachtoffers op één en dezelfde voet te stellen. Het was eveneens met reden, dat hij uitdrukkelijk ten gunste der militaire slachtoffers het recht op samenvoeging van de vergoedings- en ouderdomspensioenen voorzag. Doch wij zijn de mening toegedaan, dat het niet strookt met de billijkheid, dit recht aan de burgerlijke slachtoffers te ontzeggen.

Dat de weggevoerden, de rechthebbenden van terechtgestelden en weggevoerden, wegens hun opoffering, niet in dezelfde mate aanspraak kunnen maken op onze erkentelijkheid als de militaire slachtoffers en de rechthebbenden der militaire slachtoffers, is volstrekt ondenkbaar !

Wij zijn eveneens de mening toegedaan, dat, zowel als de gewapende verzetslieden, de burgerlijke verzetslieden of de werkweigeraars, zoals de politieke gevangenen en de verzetslieden van de sluikpers — die er zich stelselmatig op toelieden het Duits oorlogsapparaat te ontzenuwen — hun leven zonder aarzelen hebben gewaagd.

Gelijkheid vóór het gevaar eist gelijkheid vóór de wetten, zowel voor die betreffende de belastingen als voor die welke slaan op de rustpensioenen.

Zowel bij de ene als bij de andere is het pensioen, de uitkering of de vergoeding wegens invaliditeit of als rechthebbende een billijke vergoeding, niet alleen van een lichamelijke doch ook van een zedelijke schade.

Om een einde te maken aan het onrechtvaardig onderscheid dat wij hierboven aanklaagden, hebben wij reeds het initiatief genomen een amendement in te dienen op het wetsontwerp n° 411 dat, zoals reeds gezegd, betrekking heeft op de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

Volledigheidshalve, stellen wij voor in de wet betreffende de vergoedingen aan de burgerlijke slachtoffers van de eerste wereldoorlog een bepaling op te nemen van dezelfde aard als die welke wij vinden in onze wetten op de herstellpensioenen ten militairen titel, bepaling die zou strekken tot vrijwaring van de inkomsten voortkomende van een pensioen, een uitkering of een vergoeding als burgerlijk slachtoffer of als rechthebbende van een burgerlijk slachtoffer van de oorlog 1914-1918 — op het gebied van de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood.

Wij zijn zo vrij te menen dat het Parlement, door de goedkeuring van ons voorstel, een werk van gezonde rechtvaardigheid zou tot stand brengen.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

Un article 12bis, libellé comme suit, est inséré dans l'arrêté royal du 19 août 1921 coordonnant les dispositions des lois des 10 juin 1919 et 25 juillet 1921 sur les réparations à accorder aux victimes civiles :

Art. 12bis. — Les pensions, allocations et indemnités d'invalidité et d'ayants droit prévues par la présente loi, sont immunisées pour l'établissement de l'état de besoin en vue de l'attribution de la majoration de rente de vieillesse prévue par les lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, coordonnées par l'arrêté du Régent du 12 septembre 1946 et modifiées par la loi du 30 décembre 1950, ainsi que des compléments de pension de vieillesse et de survie accordés en exécution de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

22 novembre 1951.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

In het Koninklijk besluit van 19 Augustus 1921 tot samenordering van de bepalingen der wetten van 10 Juni 1919 en 25 Juli 1921 op het herstel, te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, wordt een artikel 12bis ingelast, dat luidt als volgt :

Art. 12bis. — De bij deze wet voorziene pensioenen, uitkeringen en vergoedingen van invaliditeit en van recht-hebbende worden vrijgesteld voor het vaststellen van de staat van behoefte met het oog op de toekenning van de ouderdomsrentetoeslag, bepaald bij de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, samengeordend bij het besluit van de Regent van 12 September 1946 en gewijzigd door de wet van 30 December 1950, evenals op de toekenning van het aanvullend ouderdoms- en overlevingspensioen, verleend ter uitvoering van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

22 November 1951.

R. DIEUDONNE.
Ed. LEBURTON.
Ach. VAN ACKER.
R. HICGUET.
L. NAMECHE.
A. DE SWEEMER.